

Dosarul nr.3ra-795/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: C. Guzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, Gr. Dașchevici, V. Negru)

ÎNCHEIERE

11 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Vera Goloțucov,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Goloțucov împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, terți Sergiu Sandu, Irina Sandu cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea executării hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, a fost casată hotărârea din 23 octombrie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă decizie,

c o n s t a t ă :

La data de 13 septembrie 2019 Vera Goloțucov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, terți Sergiu Sandu, Irina Sandu cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea executării hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta Vera Goloțucov a indicat că, prin hotărârea Judecătoriai Hâncești, sediu Central din 30 martie 2018, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019, a fost admisă parțial acțiunea înaintată de către Vera Goloțucov împotriva lui Leonid Chieaev, Ninei Chieaev, Sergiu Sandu, Irinei Sandu, notarului public Veronica Macar și IP „Agenția Servicii Publice, cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii rezervatara asupra a 1/6 cotă-parte din masa succesorală, rămasă după decesul mamei Ana Chieaev, recunoașterea în calitate de succesori rezervatar, anularea certificatelor de moștenitor testamentar nr. 1127 din 19 februarie 2015, eliberat lui Leonid Chieaev și nr. 1136 din 19 februarie 2015, eliberat Ninei Chieaeva, declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare nr. 848, nr. 845, nr. 854 din 02 februarie 2017,

determinarea cotelor-părți din masa succesorală și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 iunie 2019 a fost declarat inadmisibil recursul depus de Leonid Chieaev împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2019.

Astfel, reclamanta a înregistrat o cerere la IP „Agenția Servicii Publice”, Serviciul cadastral teritorial Hâncești, prin care a solicitat să fie informată despre executarea hotărârii Judecătoriai Hâncești, sediu Central din 30 martie 2018.

Prin decizia Registratorului IP „Agenției Servicii Publice”, Serviciul cadastral teritorial Hâncești din 08 august 2019 reclamantei i-a fost respinsă cererea de radiere și înregistrare a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx și xxxxx, amplasate în r. xxxxx

Ca urmare a contestării deciziei Registratorului IP „Agenția Servicii Publice”, Serviciul cadastral teritorial Hâncești din 08 august 2019, la 28 august 2019 a fost emisă decizia nr. 11/G/368/2019/13/2019 a Registratorului IP „Agenția Servicii Publice, Departamentul cadastru, prin care a fost completată decizia Registratorului IP „Agenția Servicii Publice”, Serviciul cadastral teritorial Hâncești din 08 august 2019 cu privire la respingerea cererii de radiere a dreptului de proprietate înregistrat asupra bunurilor imobile cu numerele cadastrale xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx și xxxxx, amplasate în r. xxxxx și înregistrarea dreptului de proprietate asupra a 1/6 cotă-parte pe numele Verei Goloțucov, în temeiul certificatelor de moștenitor legal nr. 5707 și nr. 5711 din 18 iulie 2019, prin invocarea unor mențiuni, și în temeiul prevederilor art. 31 alin. (1) lit. c) al Legii cadastrului bunurilor imobile a fost respinsă cererea de radiere a dreptului de proprietate și înregistrarea dreptului de proprietate pe numele altui titular de drept asupra bunurilor imobile.

În acest sens, atât Registratorul Serviciului cadastral teritorial Hâncești, cât și Registratorul Departamentului cadastru ai IP „Agenția Servicii Publice”, au reținut faptul că dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxxx și xxxxxx, amplasate în r. xxxxx nu pot fi intabulate în Registrul bunurilor imobile, deoarece asupra acestora este înregistrat dreptul de proprietate al altor persoane fizice. S-a menționat că hotărârea instanței de judecată dispune anularea actului juridic, dar nu servește temei pentru efectuarea rectificărilor în Registrul bunurilor imobile.

În decizia Registratorului IP „Agenția Servicii Publice, Departamentul cadastru, emisă la 28 august 2019 s-a reținut faptul că în speță este necesar de a fi prezentat acordul titularilor de drepturi înregistrați în Registrul bunurilor imobile, privind radierea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile menționate. În lipsa consimțământului acestora la radiere din Registrul bunurilor imobile, aceasta se dispune doar pe calea acțiunii în rectificare.

De asemenea, în decizia din 28 august 2019 a Registratorului IP „Agenția Servicii Publice, Departamentul cadastru, s-a indicat că nu este suficient ca prin actul judecătoresc să se anuleze documentul de drept, ci este necesar să se dispună și rectificarea Registrului bunurilor imobile.

S-a mai specificat și faptul că, Registratorul IP „Agenția Servicii Publice” Serviciul cadastral teritorial Hâncești, eronat a calificat faptul că în temeiul art. 31 alin. (1) lit. e) al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998,

drepturile solicitate pentru înregistrare nu sunt susceptibile de înscriere în Registrul bunurilor imobile, or situației din speță îi sunt aplicabile prevederile art. 31 alin. (1) lit. d) din aceeași Lege, iar documentele prezentate nu corespund cerințelor stabilite de legislație.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei IP „Agenției Servicii Publice”, Serviciul cadastral teritorial Hâncești din 08 august 2019 privind respingerea cererii de radiere și înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx și xxxxx, precum și anularea deciziei IP „Agenția Servicii Publice, Departamentul cadastru nr. 11/G368/2019/13/2019 din 28 august 2019 privind completarea deciziei din 08 august 2019, ca fiind ilegale și neîntemeiate; obligarea IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul cadastru, IP „Agenția Servicii Publice”, Serviciul cadastral teritorial Hâncești să execute hotărârea Judecătorei Hâncești din 30 martie 2018, precum și încasarea din contul părților în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei.

Prin încheierea din 23 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost declarată ca fiind inadmisibilă acțiunea Verei Goloțucov, în partea ce ține de pretențiile acesteia privind repararea prejudiciului moral (f.d.102-103).

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 23 octombrie 2020, a fost admisă acțiunea Verei Goloțucov împotriva IP „Agenția servicii Publice”, terți Sergiu Sandu, Irina Sandu, cu privire la anularea deciziei și obligarea executării hotărârii judecătorești și s-a anulat decizia IP „Agenția Servicii Publice”, Serviciul cadastral teritorial Hâncești din 08 august 2019 privind respingerea cererii de radiere și înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx și xxxxx, ca fiind ilegală. S-a anulat decizia Registratorului IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul cadastru nr. 11/G368/2019/13/2019 din 28 august 2019 privind completarea deciziei din 08 august 2019, ca fiind ilegală. S-a obligat IP „Agenția Servicii Publice” Departamentul cadastru, IP „Agenția Servicii Publice” Serviciul cadastral Teritorial Hâncești să execute hotărârea Judecătorei Hâncești din 30 martie 2018. S-a încasat din contul IP „Agenția Servicii Publice” în beneficiul Verei Goloțucov cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 2 500 de lei și alte cheltuieli de judecată, în sumă de 265 de lei (f.d.104, 106-111).

La data de 05 noiembrie 2020 IP „Agenția Servicii Publice” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 23 octombrie 2020, iar la 22 decembrie 2020 a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii depuse de Vera Goloțucov (f.d.127-130).

Hotărârea motivată din 23 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost expediată apelantei IP „Agenția Servicii Publice” la data de 12 noiembrie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere, anexată la materialele cauzei (f.d. 117). Însă, date care confirmă recepționarea acesteia de către apelantă, la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, instanța de apel corect a considerat ca fiind depus în termen apelul depus de IP „Agenția Servicii Publice” împotriva hotărârii din 23 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, fost admis apelul depus de IP „Agenția Servicii Publice”, a fost casată hotărârea din 23 octombrie

2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă decizie prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Vera Goloțucov împotriva IP „Agenția Servicii Publice”, terți Segiu Sandu, Irina Sandu privind anularea deciziei și obligarea executării hotărârii judecătorești.

Pentru a pronunța această decizie, Curtea de Apel Chișinău a reiterat prevederile art. 12 alin. (8) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, conform căroră, registratorul din cadrul organului cadastral teritorial are atribuții de a decide, în modul stabilit, asupra efectuării sau modificării înscrierii în Registrul bunurilor imobile ori refuză efectuarea sau modificarea înscrierii respective.

Iar, art. 31 alin. (1) lit. d) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, prevede că, cererea se respinge dacă documentele prezentate nu corespund cerințelor stabilite de legislație.

Conform art. 331 alin. (6) Cod civil, modernizat, în cazul în care în temeiul actului juridic nul sau anulat s-a dobândit un drept prin înregistrarea într-un registru de publicitate prevăzut de lege, iar titularul în folosul căruia este înregistrat dreptul nu își dă consimțământul la radiere, dreptul dobândit se radiază doar pe calea acțiunii în rectificare.

Potrivit art. 438 alin.(1) Cod civil, modernizat, când o înregistrare, înregistrare provizorie sau notare efectuată în registru nu corespunde cu situația juridică reală, se poate cere rectificarea acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin.(2) Cod civil, modernizat, rectificarea în registru se poate face fie pe cale amiabilă, prin declarația în forma cerută de lege a titularului dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat, fie, în cazul în care declarația nu s-a dat, prin hotărâre judecătorească irevocabilă. Reclamantul nu este ținut să demonstreze că titularul dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat nu a dat declarația.

Pct. 121 din Instrucțiunea cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor, aprobată prin ordinul Agenției Relații Funciare și Cadastru nr. 112 din 22 iunie 2005, prevede că rectificarea unei înregistrări sau a unei înregistrări provizorii din Registru (adică radierea sau îndreptarea înscrierii) se va efectua numai dacă există consimțământul titularului la care se referă această înscriere sau în lipsa consimțământului - în temeiul unei hotărâri judecătorești irevocabile prin care se dispune rectificarea înscrierii. Consimțământul poate fi exprimat fie prin cererea depusă la organul cadastral teritorial, fie prin consimțământul dat în scris în fața Registrului, sau menționat într-o declarație autenticată notarial.

În speță, instanța de apel a stabilit că la materialele cauzei nu este anexat consimțământul titularului dreptului, ce urmează a fi radiat din Registrul bunurilor imobile și nici nu este anexată o hotărâre judecătorească irevocabilă, emisă în acest sens. Prin urmare, instanța de apel a stabilit că autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar în conformitate cu legea.

În acest context, Curtea de Apel a stabilit că instanța de fond eronat a ajuns la concluzia privind anularea deciziei IP „Agenției Servicii Publice”, Serviciul cadastral teritorial Hâncești din 08 august 2019 și deciziei Registrului IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul cadastru nr. 11/G368/2019/13/2019 din 28 august 2019, întrucât cu certitudine s-a stabilit faptul că, acestea au fost emise în conformitate cu normele legale.

Reieșind din normele legale menționate supra în coraport cu materialele cauzei, cât și explicațiile expuse de participanții la proces în formă scrisă, instanța de apel a stabilit că la emiterea deciziilor din 08 august 2019 și nr. 11/G368/2019/13/2019 din 28 august 2019, autoritățile publice și-au exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat de lege, reieșind din circumstanțele de fapt constatate și prevederile legale.

La 14 iunie 2021 Vera Goloțucov a depus recurs împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe (f.d. 167).

Ulterior, la 05 iulie 2021 Vera Goloțucov a prezentat motivarea recursului (f.d. 173-175).

În susținerea recursului, recurenta Vera Goloțucov a indicat că instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 331 alin. (6) Cod civil, modernizat. În acest sens, recurenta a indicat că, Curtea de Apel a ignorat prevederile art. 7 Cod civil, modernizat, care indică că legea civilă nu are efect retroactiv, adică ea nu poate fi aplicată pentru situațiile juridice examinate prin prisma unei legi civile anterioare. Astfel, deși la data de 01 martie 2019 au intrat în vigoare modificările Codului civil, în opinia recurenteii, modificările vizate nu pot fi aplicate speței, deoarece circumstanțele de fapt care au stat la baza pronunțării hotărârii Judecătorei Hâncești, sediul Central din 30 martie 2018, au avut loc anterior modificării Codului civil.

Recurenta a indicat că în sensul normei vechi, în vigoare la data adoptării hotărârii a cărei executare se solicită, înregistrarea dreptului de proprietate și rectificarea operată în Registrul bunurilor imobile, ca urmare a constatării nulității unui act juridic, nu impunea obligațiunea înaintării acțiunii în rectificare, ci constituia efectul impus de acțiunea în anulare, ce impunea perspectiva aducerii părților la poziție inițială, decît cea generată de actul juridic anulat.

De asemenea, recurenta a indicat că instanța de apel, a ignorat dispozițiile art. 31 al Codului administrativ, conform cărora actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate, evitând să dea o apreciere deciziei emise de IP „Agenția Servicii Publice”, Serviciul cadastral teritorial Hâncești la 08 august 2019, care, în opinia recurenteii, înregistrează mai multe încălcări la acest capitol, fiind un act nemotivat. Iar, decizia adoptată de IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul cadastru la 28 august 2019 contravine reglementărilor Codului administrativ, or, în esența sa, Registratorul Departamentului cadastru a constatat ilegalitatea primei decizii, însă a completat această decizie cu argumente noi, total diferite de cele abordate în prima decizie.

Recurenta a specificat că, odată ce a aplicat reglementările art. 331 alin. (6) Cod civil, modernizat, Curtea de Apel urmă să rețină că, în condițiile în care IP „Agenția Servicii Publice” a constatat existența unor pretinse drepturi afectate ale persoanelor terțe, aceasta era obligată să inițieze procesul de atragere a acestora în cadrul soluționării prealabile a chestiunii și să soluționeze existența sau inexistența acordului acestora la rectificarea dreptului de proprietate, ca urmare a emiterii hotărârii judecătorești.

În același context, recurenta a indicat că instanța de apel, nu a aplicat dispozițiile art.417 Cod civil modernizat, care prevede că dacă un drept, act sau fapt a fost înregistrat într-un registru public, se prezumă că el există, cît timp nu a fost radiat sau modificat în condițiile legii.

Recurenta consideră că, în cazul în care instanța de apel a stabilit că speței îi sunt aplicabile dispozițiile Codului civil, modernizat, astfel a ignorat prevederile art.423 Cod civil, modernizat și anume, că cererile de înregistrare, înregistrare provizorie, notare sau radiere, indiferent de data depunerii lor, sunt soluționate potrivit dispozițiilor legale de drept material în vigoare la data încheierii actului sau, după caz, la data săvârșirii ori producerii faptului juridic generator, modificator sau extinctiv al dreptului supus înregistrării, înregistrării provizorii, notării sau radierii, cu respectarea normelor procedurale în vigoare în momentul depunerii cererii conform legii.

În concluzie, recurenta a indicat că speței îi sunt aplicabile dispozițiile de drept material în vigoare la data emiterii deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, care este definitivă și executorie.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 18 mai 2021, fiind notificată recurentei Verei Goloțucov data de 23 iunie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate, anexat la materialele cauzei (f.d.171).

Astfel, recursul depus la data de 05 iulie 2021, de către Vera Goloțucov, este în termen.

La data de 19 iulie 2021, în adresa intimatei IP „Agenția Servicii Publice”, precum și a terților Sergiu Sandu și Irina Sandu, a fost expediată copia recursului depus de Vera Goloțucov, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.177).

Prin referința depusă la data de 09 august 2021, intimata IP „Agenția Servicii Publice” a solicitat respingerea recursului depus de Vera Goloțucov.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Vera Goloțucov, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Vera Goloțucov.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Vera Goloțucov se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan